

PRÒLEG

La Federació Internacional de Tennis (ITF) és l'organisme rector del joc del tennis i les seves obligacions i responsabilitats inclouen la determinació de les Regles del Tennis.

Per complir amb aquestes obligacions, la ITF ha designat un Comitè de Regles del Tennis que observa contínuament el joc i les seves regles, i recomana canvis, ja sigui de manera permanent o per un període de prova, al Consell d'Administració de la ITF, que al seu torn fa recomanacions a l'Assemblea General Anual de la ITF, que és l'autoritat responsable en última instància per efectuar qualsevol canvi de les Regles del Tennis.

Com en anys anteriors, el nombre de canvis significatius és limitat però el format i la presentació de les regles s'han revisat i a continuació es publiquen amb un llenguatge més modern i en un ordre més fàcil de seguir.

Com a resultat d'això, el nombre de regles és menor i per facilitar-ne la consulta d'aquesta nova edició, el número antic de la regla es mostra entre parèntesi.

Nota: Excepte quan s'estipuli d'una altra manera, tota referència a "jugador" inclou ambdós sexes en aquestes Regles del Tennis.

1. LA PISTA (ANTIGUES REGLES 1 i 34)

La pista és un rectangle de 23,77 m de llarg per 8,23 m d'ample. Pels partits de dobles la pista és de 10,97 m d'ample.

La pista està dividida pel mig per una xarxa suspesa d'una corda o d'un cable metàl·lic els extrems del qual han d'estar fixats a la part superior de dos pals, o han de passar pel damunt de la part superior de dos pals, a una alçada d'1,07 m. La xarxa ha d'estar totalment estesa de manera que ompli completament l'espai entre els dos pals i la malla ha de ser d'un entramat prou petit perquè no hi passi la pilota. L'alçada en el centre de la xarxa ha de ser de 0,914 m, i ha d'estar sostinguda mitjançant una cinta. Hi ha d'haver una banda cobrint la corda o el cable metàl·lic i la part superior de la xarxa. La cinta i la banda han de ser completament blanques.

- El diàmetre màxim de la corda o cable metàl·lic és de 0,8 cm.
- L'amplària màxima de la cinta és de 5 cm.
- La banda pot ser entre 5,00 i 6,35 cm d'amplària a cada costat.

Pels partits de dobles, els centres dels pals de la xarxa han d'estar situats a 0,914 m fora de cada costat de la línia de dobles.

Pels partits d'individuals, si s'usa una xarxa d'individuals, els centres dels pals de la xarxa han d'estar a 0,914 m fora de cada costat de la línia d'individuals. Si s'usa una xarxa de dobles, llavors la xarxa s'ha de subjectar a una alçada d'1,07 m mitjançant suports anomenats pals d'individuals, els centres dels quals han d'estar situats a 0,914 m fora de cada costat de la línia d'individuals.

- Els pals de la xarxa no han de ser de més de 15 cm_ o 15 cm de diàmetre.
- Els pals d'individuals no han de ser de més de 7,5 cm_ o 7,5 cm de diàmetre.
- Els pals de la xarxa i els pals d'individuals no han de sobrepassar més de 2,5 cm per damunt de la corda de la xarxa.

Les línies que limiten els extrems de la pista s'anomenen línies de fons i les línies que limiten els costats de la pista s'anomenen línies laterals.

A cada costat de la xarxa i paral·lela a aquesta, s'han de traçar dues línies entre les línies laterals a una distància de 6,40 m a partir de la xarxa. Aquestes línies s'anomenen línies de servei. A cada costat de la xarxa, l'àrea entre la línia de servei i la xarxa ha d'estar dividida per una línia central de servei en dues parts iguals anomenades quadres de servei. La línia central de servei s'ha de traçar paral·lelament a les línies laterals d'individuals i equidistant a aquestes.

Cada línia de fons ha d'estar dividida en dos per una marca central de 10 cm de llarg, que es traçarà dins de la pista i ha de ser paral·lela a les línies laterals d'individuals.

- La línia central de servei i la marca central han de ser de 5 cm d'ample.
- Les altres línies de la pista han de ser entre 2,5 i 5 cm d'ample, excepte les línies de fons que poden ser fins a 10 cm d'ample.

Totes les mesures de la pista s'han de prendre per la part exterior de les línies.
Totes les línies de la pista han de ser del mateix color perquè contrastin clarament amb el color de la superfície.

No hi ha d'haver cap publicitat sobre la pista, sobre la xarxa, la cinta, la banda, els pals de la xarxa o els pals d'individuals excepte allò estipulat a l'apèndix III.

2. ACCESSORIS FIXOS PERMANENTS (ANTIGA REGLA 2)

Els accessoris fixos de la pista inclouen les tanques de fons i laterals, els espectadors, les graderies i seients dels espectadors, tots els altres objectes fixos al voltant i sobre la pista, a més del jutge de cadira, els jutges de línia, el jutge de xarxa i els aplegapilotes quan estiguin en els seus llocs respectius.

En un partit d'individuals que es jugui amb una xarxa de dobles i pals d'individuals, els pals de la xarxa i la part de la xarxa situada per fora dels pals d'individuals són accessoris fixos permanents i no es consideren pals de la xarxa ni part de la xarxa.

3. LA PILOTA (ANTIGUES REGLES 3, 13, 27 I 32)

Les pilotes que s'han aprovat pel joc conforme a les Regles del Tennis, han d'ajustar-se a les especificacions estipulades a l'apèndix I.

La Federació Internacional de Tennis decidirà qüestions sobre si una pilota o prototip s'ajusta a les especificacions de l'apèndix I o si s'aprova o no per utilitzar-la en el joc. Aquesta resolució es pot prendre per pròpia iniciativa o seguint la sol·licitud de qualsevol part que tingui un interès seriós en el joc, ja sigui un jugador, un fabricant d'equip de tennis, una associació nacional o qualsevol dels seus membres. Aquestes resolucions i sol·licituds s'hauran d'ajustar als Procediments de Revisió i Consideració de la Federació Internacional de Tennis que siguin aplicables (Apèndix VI).

Els organitzadors d'una competició han d'anunciar per avançat el següent:

- a. el nombre de pilotes que es poden utilitzar en el joc (2, 3, 4 o 6);
- b. la política de canvi de pilotes, si n'hi hagués.

Els canvis de pilotes, si n'hi hagués, es poden fer:

1. després d'un nombre determinat imparell de jocs, en aquest cas el primer canvi de pilotes del partit s'haurà de fer dos jocs abans que en la resta del partit, tenint en compte l'escalfament. Un joc decisiu compta com un joc pel canvi de pilotes. No es farà un canvi de pilotes al principi del joc decisiu. En aquest cas, el canvi de pilotes es retardarà fins al començament del segon joc del set següent; o

2. al principi d'un set.

Si una pilota es trenca durant el joc es repetirà el punt.

*Cas 1: Si una pilota està tova al final del joc d'un punt s'ha de repetir aquest punt?
Decisió: Si la pilota està tova, però no trencada, no s'ha de tornar a jugar el punt.*

Nota: *Qualsevol pilota que es vagi a usar en un torneig i s'utilitzi conforme a les Regles del Tennis, ha d'estar inclosa en la llista oficial de pilotes aprovades de la ITF que publica la Federació Internacional de Tennis.*

4. LA RAQUETA (ANTIGA REGLA 4)

Les raquetes, que s'han aprovat pel joc conforme a les Regles del Tennis, han d'ajustar-se a les especificacions estipulades a l'apèndix II.

La Federació Internacional de Tennis decidirà qüestions sobre si una raqueta o prototip s'ajusta a les especificacions de l'apèndix II o si s'aprova o no per utilitzar-la en el joc. Aquesta resolució es pot prendre per pròpia iniciativa o seguint la sol·licitud de qualsevol part que tingui un interès seriós en el joc, ja sigui un jugador, un fabricant d'equip de tennis o una associació nacional o qualsevol dels seus membres. Aquestes resolucions i sol·licituds s'hauran d'ajustar als Procediments de Revisió i Consideració de la Federació Internacional de Tennis que siguin aplicables (Apèndix VI).

Cas 1: Pot haver-hi més d'un cordatge a la superfície de cop d'una raqueta?

Decisió: No. La regla esmenta clarament un cordatge, i no cordatges, de cordes encreuades (vegeu l'apèndix II).

Cas 2: Es considera generalment uniforme i pla el cordatge, si les cordes estan en més d'un nivell?

Decisió: No.

Cas 3: Es poden col·locar dispositius sobre el cordatge de la raqueta per reduir la vibració? En cas afirmatiu, on es poden col·locar?

Decisió: Sí, però aquests objectes únicament es poden col·locar fora de la zona de les cordes entrecruades.

Cas 4: Durant la disputa d'un punt, a un jugador se li trenquen accidentalment les cordes de la raqueta. Pot continuar jugant un altre punt amb la raqueta en aquestes condicions?

Decisió: Sí, excepte quan ho prohibeixin de manera específica els organitzadors del torneig.

Cas 5: Es permet que un jugador utilitzi més d'una raqueta durant el joc?

Decisió: No.

Cas 6: Pot incorporar-se a la raqueta una bateria que afecti les característiques del joc?

Decisió: No. Es prohibeix l'ús de bateries perquè són una font d'energia, com són les bateries solars i altres artefactes semblants.

5. PUNTUACIÓ EN UN JOC (ANTIGUES REGLES 26 I 27)

a. Joc normal

En un joc normal es puntua de la manera següent, i sempre es canta el punt del servidor en primer lloc:

cap punt	-	“zero”
primer punt	-	“15”
segon punt	-	“30”
tercer punt	-	“40”
quart punt	-	“joc”

Excepte si ambdós jugadors o parella han guanyat tres punts cada un, s'haurà de cantar la puntuació d'“iguals”. Després d'“iguals”, la puntuació ha de ser d'“avantatge” per al jugador o parella que guanyi el punt següent. Si aquest mateix jugador o parella també guanya el punt següent, llavors aquest jugador o parella guanyarà el “joc”; si el jugador o parella contraria guanya el punt següent, la puntuació haurà de ser d'“iguals” una altra vegada. Un jugador o parella necessita guanyar dos punts consecutius immediatament després de “iguals” per guanyar el “joc”.

b. Joc decisiu

Durant el joc decisiu, s'han de cantar els punts “zero”, “1”, “2”, “3”, etc. El primer jugador o parella que obtingui set punts guanya el “joc” i el “set”, sempre que hi hagi un marge de dos punts per damunt del contrari. Si és necessari, el joc decisiu haurà de continuar fins que s'aconsegueixi aquest marge.

El jugador a qui li toqui treure és el servidor del primer punt del joc decisiu. Els dos punts següents els haurà de servir el contrari o contraris (en dobles, el jugador de la parella contraria a què li toqui servir després).

Després d'això, cada jugador o parella servirà alternativament dos punts consecutius fins al final del joc decisiu (en dobles, la rotació del servei dins de cada parella continuarà en el mateix ordre mantingut durant el set).

El jugador o parella a qui li toqui servir primer en el joc decisiu serà el restador en el primer joc del set següent.

Es poden trobar mètodes de puntuació alternatius a l'apèndix IV.

6. PUNTUACIÓ EN UN SET (ANTIGA REGLA 27)

Hi ha diferents mètodes de puntuació en un set. Els dos mètodes principals són el “set d’avantatge” i el “set amb joc decisiu”. Pot usar-se qualsevol dels mètodes sempre que el que es vagi a utilitzar s’anuncii abans que comenci la competició. Si s’usa el mètode del “set amb joc decisiu”, també ha d’anunciar-se si l’últim set es juga com un “set amb joc decisiu” o un “set d’avantatge”.

a. “Set d’avantatge”

El primer jugador o parella que guanyi sis jocs guanyarà el “set”, sempre que hi hagi un marge d’avantatge de dos jocs sobre el contrari. Si és necessari, el set es perllongarà fins que s’hagi aconseguit aquest marge.

b. “Set amb joc decisiu”

El primer jugador o parella que guanyi sis jocs guanyarà el “set”, sempre que hi hagi un marge de dos jocs sobre l’oponent. Si el marcador és de sis jocs iguals per a ambdós, s’haurà de jugar un joc decisiu.

Es poden trobar mètodes de puntuació alternatius a l’apèndix IV.

7. PUNTUACIÓ EN UN PARTIT (ANTIGA REGLA 28)

Es pot jugar un partit al millor de tres sets (un jugador o parella necessita guanyar dos sets per guanyar el partit) o al millor de cinc sets (un jugador o parella necessita guanyar tres sets per guanyar el partit).

Es poden trobar mètodes de puntuació alternatius a l’apèndix IV.

8. SERVIDOR I RESTADOR (ANTIGA REGLA 5)

Els jugadors o parelles se situaran en costats oposats de la xarxa. El servidor és el jugador que posa la pilota en joc en primer lloc. El restador és el jugador que està preparat per tornar la pilota treta pel servidor.

Cas 1: Es permet que el restador se situï fora de les línies de la pista?

Decisió: Sí. El restador pot situar-se dins o fora de les línies a la seva banda de la xarxa.

9. ELECCIÓ DE COSTATS I SERVEI (ANTIGA REGLA 6)

L'elecció de costats i el dret a ser servidor o restador en el primer joc s'haurà de decidir per sorteig abans que comenci l'escalfament. El jugador o parella que guanyi el sorteig pot elegir:

- a. ser el servidor o el restador en el primer joc del partit, en aquest cas l'oponent elegirà el costat de la pista per al primer joc del partit; o
- b. el costat de la pista per al primer joc del partit, en aquest cas l'oponent elegirà si desitja ser servidor o restador per al primer joc del partit; o
- c. que sigui el seu oponent qui faci una de les eleccions anteriors.

Cas 1: Tenen ambdós jugadors o parelles dret a una nova elecció si s'ajorna el partit o s'atura l'escalfament i els jugadors abandonen la pista?

Decisió: Sí. El resultat del sorteig original es manté, però ambdós jugadors o parelles poden fer noves eleccions.

10. CANVI DE COSTATS (ANTIGUES REGLES 16 I 27)

Els jugadors canvien de costat al final del primer, tercer i següents jocs imparells de cada set. Els jugadors també canvien de costat al final de cada set a no ser que el nombre total de jocs en aquest set sigui parell, en aquest cas els jugadors canvien de costat al final del primer joc del set següent.

Durant el joc de decisiu els jugadors canviaran de costat després de cada sis punts.

11. LA PILOTA EN JOC (ANTIGA REGLA 17)

Si no es canta una falta o un let, la pilota està en joc des del moment en què el servidor fa el servei, i es manté en joc fins que es decideixi el punt.

12. LA PILOTA TOCA UNA LÍNIA (ANTIGA REGLA 22)

Si una pilota toca una línia, es considera que cau dins del camp de joc limitat per aquesta línia.

13. LA PILOTA TOCA UN ACCESSORI FIX PERMANENT (ANTIGA REGLA 23)

Si la pilota en joc toca un accessori fix permanent després d'haver caigut al quadre correcte de la pista, el jugador que ha colpejat la pilota guanya el punt. Si la pilota en joc toca un accessori fix permanent abans de tocar el terra, el jugador que ha colpejat la pilota perd el punt.

14. ORDRE DEL SERVEI (ANTIGUES REGLES 15 I 35)

Al final de cada joc, el restador es converteix en servidor i el servidor es converteix en el restador del joc següent.

En el joc de dobles, la parella a qui li toqui servir en el primer joc de cada set ha de decidir quin dels dos jugadors serveix en aquest joc. De la mateixa manera, abans que comenci el segon joc, els seus oponents hauran de decidir quin jugador serveix en aquest joc. El company del jugador que ha servit en el primer joc haurà de fer el servei en el tercer joc i el company del jugador que ha servit en el segon joc haurà de servir en el quart. Aquesta rotació continua fins al final del set.

15. ORDRE DE LA RECEPCIÓ EN DOBLES (ANTIGUES REGLES 35, 36 I 40)

La parella a qui li toqui ser restador en el primer joc d'un set decideix quin jugador rep el primer punt del joc. De la mateixa manera, abans que comenci el segon joc, els seus oponents hauran de decidir quin jugador rep el primer punt d'aquest joc. El jugador que ha estat el company del restador en el primer punt del joc rep el segon punt i aquesta rotació continua fins al final del joc i del set.

Després que el restador hagi tornat la pilota, qualsevol dels jugadors d'una parella pot colpejar-la.

Cas 1: Es permet que un membre d'una parella de dobles jugui sol contra els seus oponents?

Decisió: No.

16. EL SERVEI (ANTIGA REGLA 7)

Immediatament abans de començar el servei, el servidor es col·loca amb ambdós peus situats darrere de la línia de fons i dins de les prolongacions imaginàries de la marca central i la línia lateral.

Aleshores, el servidor llança la pilota a l'aire amb la mà en qualsevol direcció i la colpeja amb la raqueta abans que toqui a terra. Es considera que s'ha executat el servei en el moment en què el jugador dona un cop de raqueta, tant si toca la pilota com si falla en intentar-ho. Un jugador que només usi un braç, pot utilitzar la raqueta per llençar la pilota.

17. EXECUCIÓ DEL SERVEI (ANTIGUES REGLES 9 I 27)

En executar el servei en un joc normal, el servidor se situa alternativament darrere de la meitat dreta i esquerra de la pista, començant per la meitat dreta en cada joc.

En el joc decisiu, el servei s'efectua alternativament des de darrere de la meitat dreta i esquerra de la pista i el primer servei s'efectua des de la meitat dreta de la pista.

La pilota servida ha de passar per damunt de la xarxa i caure dins del quadre de servei que estigui diagonalment oposat, abans que el restador la torni.

18. FALTA DE PEU (ANTIGUES REGLES 7 I 8)

Durant l'execució del servei, el servidor no pot:

- a. canviar de posició caminant o corrent, encara que es permeten lleus moviments dels peus; ni
- b. tocar amb cap peu la línia de fons o la pista; ni
- c. tocar amb cap peu l'àrea situada fora de l'extensió imaginària de la línia lateral; ni
- d. tocar amb cap peu l'extensió imaginària de la marca central.

Si el servidor infringeix aquesta regla comet una "falta de peu".

Cas 1: En un partit d'individuals, es permet que el servidor faci el servei situant-se darrere segment de la línia de fons que està situat entre la línia lateral d'individuals i la línia lateral de dobles?

Decisió: No.

Cas 2: Es permet que el servidor no tingui un dels peus o ambdós sobre el terreny?

Decisió: Sí.

19.FALTA EN EL SERVEI (ANTIGUES REGLES 10 I 39)

El servei és falta si:

- a. el servidor infringeix les regles 16, 17o 18; o si
- b. el servidor no toca la pilota quan intenta colpejar-la; o si
- c. la pilota servida toca un accessori fix permanent, el pal d'individuals o el pal de la xarxa abans de botar; o si
- d. la pilota servida toca el servidor o al company del servidor o qualsevol cosa que ells (el servidor o el seu company) portin posat o tinguin a la mà.

Cas 1: Després de llençar una pilota a l'aire amb la mà per efectuar el servei, el servidor decideix no tocar-la i la recull. Ha comès una falta?

Decisió: No. Es permet que un jugador que llança la pilota a l'aire i després decideix no colpejar-la la reculli amb la mà o amb la raqueta, o la deixi botar.

Cas 2: Durant un partit d'individuals que es juga en una pista amb pals de xarxa i pals d'individuals, la pilota servida toca el pal d'individuals i després cau dins del quadre de servei correcte. És falta?

Decisió: Sí.

20. SEGON SERVEI (ANTIGA REGLA 11)

Si el primer servei és una falta, el servidor realitzarà el servei de nou sense demorar-se des de la mateixa meitat de la pista des de la qual es va cometre la falta, excepte si el servei ha estat efectuat des de la meitat incorrecta.

21. QUAN CAL SERVIR I REBRE (ANTIGUES REGLES 12 I 30)

El servidor no efectuarà el servei fins que el restador no estigui preparat. Tanmateix, el restador ha de jugar al ritme raonable del servidor i ha d'estar preparat per rebre el servei quan el servidor ho estigui.

Es considera que el restador està preparat per al joc si intenta tornar el servei. Si es demostra que el restador no està preparat, aleshores no es pot cantar que el servei és una falta.

22. EL LET O REPETICIÓ EN EL SERVEI (ANTIGA REGLA 14)

El servei és un let o repetició si:

- a. la pilota servida toca la xarxa, la cinta o la banda i després entra al quadre correcte; o després de tocar la xarxa, la cinta o la banda, toca el restador o el company del restador o a qualsevol cosa que ells portin posada o tinguin a la mà abans de tocar el sòl; o si
- b. la pilota se serveix quan el restador no està preparat.

En el cas que hi hagi un let en el servei, aquesta jugada no compta i el servidor efectua el servei de nou, encara que el let en el servei no anul·la una falta anterior.

23. EL LET O REPETICIÓ (ANTIGUES REGLES 13 I 25)

En tots els casos en què es canti un let, excepte quan es canti una repetició en el segon servei, s'ha de tornar a jugar tot el punt.

Cas 1: Quan la pilota està en joc, una altra pilota entra a la pista i es canta un let; el servidor havia comès una falta quan ha servit anteriorment, a què té dret el servidor?, a un primer o a un segon servei?

Decisió: A un primer servei. S'ha de tornar a jugar tot el punt.

24. UN JUGADOR PERD EL PUNT (ANTIGUES REGLES 18, 19, 20 I 40)

Un jugador perd el punt si:

- a. el jugador comet dues faltes consecutives en servir; o si
- b. el jugador no torna la pilota en joc abans que faci dos bots consecutius; o si
- c. el jugador torna la pilota de tal manera que toca el terra o un objecte, fora del camp de joc correcte; o si
- d. el jugador torna la pilota en joc de tal manera que abans que boti, toca un accessori fix permanent; o si
- e. el jugador atura o reté deliberadament la pilota en joc sobre la raqueta o la toca deliberadament amb la raqueta més d'una vegada; o si
- f. el jugador o la raqueta, ja la tingui a la mà o no, o qualsevol cosa que porti posada o usi toca la xarxa, els pals de la xarxa, els pals d'individuals, la corda o el cable metàl·lic, la cinta o la banda o el camp de joc del contrari en qualsevol moment mentre la pilota està en joc; o si
- g. el jugador volea la pilota abans que hagi passat per damunt la xarxa; o si
- h. la pilota en joc toca el jugador o qualsevol cosa que porti posada o a la mà, excepte la raqueta; o si
- i. la pilota en joc toca la raqueta quan el jugador no la té a la mà; o si
- j. el jugador canvia deliberadament i materialment la textura de la raqueta mentre la pilota està en joc; o
- k. en dobles, ambdós jugadors toquen la pilota en tornar-la.

Cas 1: Després d'efectuar el primer servei , la raqueta s'escapa de la mà del servidor i toca la xarxa abans que la pilota hagi tocat a terra . És això una falta o el jugador perd el punt?

Decisió: El servidor perd el punt perquè la raqueta toca la xarxa mentre la pilota està en joc.

Cas 2: Després d'efectuar el primer servei , la raqueta s'escapa de la mà del servidor i toca la xarxa després que la pilota ha tocat el sòl fora del quadre de servei corresponent. És això una falta en el servei o el jugador perd el punt?

Decisió: Això és una falta perquè la pilota no estava en joc quan la raqueta ha tocat la xarxa.

Cas 3. En un partit de dobles, el company del restador toca la xarxa abans que la pilota servida arribi a terra fora del quadre de servei corresponent. Quina és la decisió correcta?

Decisió. La parella prestadora perd el punt perquè ha estat el company del restador qui ha tocat la xarxa mentre la pilota estava en joc.

Cas 4: Un jugador perd el punt si creua la línia imaginària en l'extensió de la xarxa abans o després de colpejar la pilota?

Decisió: El jugador no perd el punt en cap dels casos sempre que no toqui el camp de joc del contrari.

Cas 5. Es permet que un jugador salti per damunt de la xarxa al camp del contrari mentre la pilota està en joc?

Decisió. No. El jugador perd el punt.

Cas 6. Un jugador llança la raqueta cap a la pilota en joc. Ambdues, la raqueta i la pilota, aterren al costat de la xarxa del camp de joc del contrari i el contrari no pot retornar la pilota. Quin jugador guanya el punt?

Decisió. El jugador que ha tirat la raqueta cap a la pilota perd el punt.

Cas 7. Una pilota que acaba de servir-se colpeja el restador o en el cas del joc de dobles, al company del restador abans de tocar el sòl. Quin jugador guanya el punt?

Decisió. El servidor guanya el punt, excepte si es canta un let en el servei.

Cas 8. Un jugador situat fora dels límits de la pista, volea la pilota o l'atrapa abans que boti i reclama el punt perquè la pilota anava clarament a sortir fora del camp de joc corresponent.

Decisió. El jugador perd el punt, a no ser que sigui una devolució bona, en aquest cas es continua jugant el punt.

25.UNA DEVOLUCIÓ BONA (ANTIGA REGLA 24)

Una devolució és bona si:

- a. la pilota toca la xarxa, els pals de la xarxa, els pals d'individuals, la corda, el cable metàl·lic, la cinta o la banda, amb la condició que hi passi per damunt i toqui a terra dins del camp de joc corresponent; amb les excepcions estipulades en les regles 2 i 24 (d); o si
- b. després que la pilota en joc ha tocat a terra dins del camp de joc correcte i retrocedeix a l'altre camp passant per damunt de la xarxa i el jugador l'aconsegueix per damunt de la xarxa i la colpeja cap al camp correcte, sempre que el jugador no infringeixi la regla 24; o si

- c. la pilota es torna per la part externa dels pals de la xarxa, ja sigui per damunt o per sota del nivell superior de la xarxa, encara que la pilota toqui el pal de la xarxa, amb la condició que toqui a terra dins del camp de joc corresponent, amb l'excepció del que s'estipula en les regles 2 i 24 (d); o si
- d. la pilota passa per sota de la corda de la xarxa entre el pal d'individuals i el pal de la xarxa adjacent sense tocar ni la xarxa, ni la corda de la xarxa, ni el pal de la xarxa i colpeja el camp de joc corresponent; o si
- e. la raqueta del jugador passa per damunt de la xarxa després d'haver colpejat la pilota que estava en el seu propi costat de la xarxa i la pilota toca a terra en el camp de joc correcte; o si
- f. el jugador torna la pilota en joc i aquesta colpeja una altra pilota que està en el terra del camp de joc corresponent.

Cas 1: Un jugador torna una pilota que després colpeja el pal d'individuals i cau a terra en el camp de joc correcte. És una bona devolució?

Decisió: Sí. Tanmateix, si la pilota se serveix i colpeja el pal d'individuals, és una falta de servei.

Cas 2: Una pilota en joc colpeja una altra pilota que està al terra del camp de joc correcte. Quina decisió s'ha de prendre?

Decisió: El joc continua. Tanmateix, si no està clar que ha estat la pilota en joc la que s'ha tornat, s'haurà de cantar un let.

26. DESTORB A UN JUGADOR (ANTIGUES REGLES 21, 25 I 36)

Si en efectuar un cop un jugador és obstaculitzat o destorbat per un acte deliberat del seu contrari, el jugador guanyarà el punt. Però tanmateix, es repetirà el punt si el cop d'un jugador és obstaculitzat per un acte involuntari del seu oponent o oponents, o per qualsevol obstacle fora del control del jugador (que no sigui un accessori fix permanent).

Cas 1: És un cop doble involuntari un destorb?

Decisió: No. Vegeu també la regla 24 (e).

Cas 2: Un jugador diu que ha aturat el joc perquè es pensava que el seu oponent estava sent destorbat o obstaculitzat. És això un destorb?

Decisió: No, el jugador perd el punt.

Cas 3: Una pilota colpeja un ocell que vola per sobre la pista. És això un destorb?

Decisió: Sí, caldrà jugar de nou el punt.

Cas 4: Durant la disputa d'un punt, una pilota o un altre objecte que estava al camp del jugador quan es va començar a jugar el punt l'obstrueix. És un destorb?

Decisió: No.

Cas 5: En el joc de dobles, on està permès que estiguin situats el company del servidor i el company del restador?

Decisió: El company del servidor i el company del restador poden ubicar-me en qualsevol lloc del seu costat de la xarxa corresponent, fora o dins del seu camp de joc. Tanmateix, si un jugador està molestant el seu oponent o oponents, caldrà aplicar la regla del destorb.

27. CORRECCIÓ D'ERRORS (NOVA REGLA)

En principi, quan es descobreixi que s'ha comès un error respecte a l'aplicació de les regles del tennis, tots els punts jugats anteriorment seran vàlids. Els errors que es descobreixin s'hauran de corregir de la manera següent:

- a. (ANTIGUES REGLES 9a, 11 I 27b. iii)
Durant un joc normal o un joc decisiu, si el jugador efectua el servei des del costat equivocat de la pista, s'haurà de corregir tan aviat com es descobreixi l'error i el servidor farà el servei des del costat correcte de la pista conforme amb la puntuació. Qualsevol falta que s'hagués cantat abans de descobrir l'error és vàlida.
- b. (ANTIGA REGLA 16)
Durant un joc normal o un joc decisiu, si els jugadors es troben als costats equivocats de la pista, l'error s'haurà de corregir tan aviat com es descobreixi i el servidor haurà d'efectuar el servei des del costat correcte de la pista conforme amb la puntuació.
- c. (ANTIGUES REGLES 15 I 37)
Si durant un joc normal un jugador efectua el servei quan no és el seu torn, el jugador a qui li corresponia originàriament executar el servei, ho farà tan aviat com es descobreixi l'error. Tanmateix, si quan es descobreix l'error ja s'ha acabat un joc, l'ordre del servei s'haurà de mantenir canviat. Qualsevol falta que hagués comès el contrari abans de descobrir-se l'error no és vàlida.

En el joc de dobles, si una parella efectua el servei quan no és el seu torn, qualsevol falta que s'hagués cantat abans de descobrir l'error és vàlida.

- d. (ANTIGA REGLA 27, Cas 3)
Si durant un joc decisiu un jugador efectua el servei quan no és el seu torn i l'error es descobreix després d'haver-me jugat un nombre parell de punts, caldrà corregir l'error immediatament. Si l'error es descobreix després que s'hagi jugat un nombre imparell de punts, l'ordre del servei s'haurà de mantenir alterat.

Qualsevol falta que hagués comès el contrari abans de descobrir-se l'error no és vàlida. En el joc de dobles, si una parella efectua el servei quan no és el seu torn, qualsevol falta que s'hagués cantat abans de descobrir-se l'error és vàlida.

- e. (ANTIGA REGLA 38)
Si durant un joc normal o un joc decisiu en dobles, es comet un error en l'ordre de recepció del servei, aquest es mantindrà alterat fins al final del joc en què s'ha descobert l'error. Els components de la parella hauran de reprendre el seu ordre original de recepció al joc següent del set en el qual ells són restadors del servei.
- f. (ANTIGA REGLA 27, cas 1)
Si per error es comença un joc decisiu en igualar a 6, quan ja s'havia decidit anteriorment que seria un set d'avantatge, caldrà corregir l'error immediatament només si s'ha jugat un punt. Si l'error es descobreix després que s'està jugant el segon punt, aleshores aquest set s'haurà de continuar jugant com un set amb joc decisiu.
- g. (ANTIGA REGLA 27, cas 2)
Si per error es comença un joc normal en igualar a 6, quan ja s'havia decidit anteriorment que seria un set amb joc decisiu, caldrà corregir l'error immediatament només si s'ha jugat un punt. Si l'error es descobreix després que s'està jugant el segon punt, aleshores s'haurà de continuar jugant com un set d'avantatge fins que la puntuació arribi als vuit jocs per a ambdues parts (o un nombre parell fins i tot més alt), i jugar un *joc decisiu*
- h. (NOVA)
Si per error es comença un set d'avantatge o un set amb joc decisiu, quan ja s'havia decidit anteriorment que l'últim set seria un *joc decisiu* de desempat, caldrà corregir l'error immediatament només si s'ha jugat un punt. Si l'error es descobreix després que s'està jugant el segon punt, aleshores caldrà continuar jugant el set o fins que un jugador o parella guanyi tres jocs (i per tant, el set) o fins que la puntuació sigui de dos jocs per a ambdues parts, i jugar un *joc decisiu* de desempat. Tanmateix, si l'error es descobreix després que hagi començat el cinquè joc, caldrà continuar jugant com un set amb joc decisiu. (Vegeu l'apèndix IV.)
- i. (ANTIGA REGLA 32)
Si els canvis de pilota no s'efectuen en l'ordre correcte, s'haurà de corregir l'error quan sigui el següent torn de servei del jugador o de la parella a qui li tocava treure amb les pilotes noves originàriament. A partir d'aquest moment, s'hauran de canviar les pilotes de manera que el nombre de jocs entre els canvis sigui l'acorda't originàriament. No es canviaran les pilotes en la meitat d'un joc.

28.FUNCIONS DELS JUTGES A LA PISTA (ANTIGA REGLA 29)

Per als partits en què que es designen jutges, cal consultar l'apèndix V on s'exposen les seves funcions i responsabilitats.

29. JOC CONTINU (ANTIGUES REGLES 29 I 30)

Com a principi, el joc ha de ser continu, des del moment en què s'inicia el partit (quan s'efectua el primer servei) fins que s'acaba. S'ha tenir en consideració el següent:

- a. Entre el joc d'un punt i un altre es permet un descans màxim de vint (20) segons. Quan els jugadors canvien de costat al final d'un joc es permet un descans màxim de noranta (90) segons. Tanmateix, després del primer joc de cada set i durant un joc decisiu, el joc ha de ser continu i els jugadors canviaran de costat sense cap descans.

Al final de cada set hi haurà un descans d'un màxim de cent vint (120) segons.

El temps màxim comença des del moment en què acaba un punt i fins que s'inicia el servei del següent.

Els organitzadors dels circuits professionals poden sol·licitar l'aprovació de la ITF per ampliar el període de noranta (90) segons permès per tal que els jugadors canviïn de costat al final d'un joc, i el de cent vint segons (120) permès entre sets.

- b. Si per circumstàncies alienes a la voluntat del jugador, la seva roba, calçat o equip necessari (excloent-hi la raqueta) es trenca o necessita reemplaçar-me, s'haurà de concedir un temps addicional raonable al jugador per tal que rectifiqui el problema.
- c. No s'atorgarà temps addicional per permetre que un jugador recuperi les forces o condició física. Tanmateix, quan un jugador pateixi una condició mèdica tractable, es podrà permetre un temps mort de tres minuts per a tractar-la. Si s'anuncia abans del començament de la competició, també es podrà permetre un nombre limitat de descansos per a anar al lavabo o canviar-se de roba.
- d. Si s'anuncia abans del començament d'un torneig, els seus organitzadors poden permetre un període de descans d'un màxim de deu (10) minuts. Aquest període de descans es pot fer després del tercer set en un partit al millor de cinc, o després del segon set en un partit al millor de tres.
- e. El temps d'escalfament és d'un màxim de cinc (5) minuts, excepte si els organitzadors del partit ho decideixen d'una altra manera.

30. INSTRUCCIONS ALS JUGADORS (ANTIGA REGLA 31)

Es considera com a instruccions a un jugador, qualsevol comunicació, consell o recomanació de qualsevol tipus, ja siguin audibles o visibles.

En els tornejos o competicions per equips quan hi ha un capità d'equip assegut a la pista, aquest podrà donar instruccions als jugadors quan aquests tinguin un descans després d'un set i quan es canvien de costat al final d'un joc, però no quan els jugadors canvien de costat després del primer joc de cada set ni durant un joc decisiu.

En la resta de partits no es permeten les instruccions.

Cas 1: Es permet que un jugador rebi instruccions si es donen mitjançant senyals d'una manera molt discreta?

Decisió: No.

Cas 2: Es permet que un jugador rebi instruccions quan s'ha suspès el joc?

Decisió: Sí.

REGLES DEL TENNIS EN CADIRA DE RODES DE RODES

En el joc del tennis en cadira de rodes s'apliquen les Regles del Tennis de la ITF amb les excepcions següents:

a. La regla dels dos bots

Al jugador en cadira de rodes se li permeten dos bots de la pilota.

El jugador ha de tornar la pilota abans que toqui a terra per tercera vegada. El segon bot pot ser fora o dins dels límits de la pista

b. La cadira de rodes

La cadira de rodes es considera com una part del cos i totes les regles que s'apliquen al cos d'un jugador també s'aplicaran a la cadira de rodes.

c. El servei

El servei s'ha de fer de la manera següent.

- I Immediatament abans de començar el servei, el servidor haurà d'estar en posició estacionària. Es permet que el servidor doni un impuls a la cadira abans de colpejar la pilota.
- II Durant l'execució del servei, el servidor no pot tocar amb les rodes cap superfície que no estigui situada darrere de la línia de fons, entre les prolongacions imaginàries de la marca central de servei i les línies laterals.
- III Si els mètodes convencionals de servei resulten físicament impossibles per a un jugador tetraplègic, aleshores un jugador o una altra persona pot tirar la pilota en lloc seu. Tanmateix, s'ha d'utilitzar el mateix mètode de servei cada vegada.

d. Pèrdua d'un punt

Un jugador perd un punt si:

- I no torna la pilota abans que toqui a terra per tercera vegada; o si
- II subjecte a la següent regla e., utilitza qualsevol part dels peus o extremitats inferiors com a frens o estabilitzadors quan efectua un servei, colpeja la pilota, es gira o es para contra el terra o contra una roda mentre la pilota està en joc; o si
- III no manté una de les natges en contacte amb el seient de la cadira de rodes quan colpeja la pilota.

e. Impulsant la cadira amb el peu

- I Si a causa de la falta de capacitat, un jugador no pot impulsar la cadira de rodes a través de les rodes, podrà impulsar-la utilitzant un peu.
- II Si conforme a la regla e.I anterior, es permet que un jugador impulsi la cadira amb un peu, no es permet que cap part del peu del jugador estigui en contacte amb el sòl:
 - a) durant el moviment cap endavant del balanceig, fins i tot quan la raqueta colpeja la pilota;
 - b) des del moment en què s'inicia el servei fins que la raqueta colpeja la pilota.
- III Tot jugador que no obeeixi aquesta regla, perd un punt.

f. Tennis en cadira de rodes / Tennis de persones no discapacitades

Quan un jugador de tennis en cadira de rodes jugui amb o contra una persona sense minusvalidesa en individuals o dobles, s'hauran d'aplicar les Regles del Tennis en Cadira de Rodes per al jugador en cadira de rodes i les Regles del Tennis per al jugador que no és discapacitat. En aquest cas, al jugador en cadira de rodes se li permeten dos bots mentre que al jugador capacitat només se li permetrà un bot.

Nota: *Són considerades extremitats inferiors: els membres inferiors incloent les natges, el maluc, la cuixa, la cama, el turmell i el peu.*

ESMENES DE LES REGLES DEL TENNIS

El text oficial i definitiu de les Regles del Tennis és sempre l'escrit en la llengua anglesa i no es farà cap alteració o interpretació d'aquestes regles llevat que es faci en una junta general ordinària del Consell, o llevat que la Federació hagi rebut, de conformitat amb l'article 17 de la Constitució d'ITF Ltd. (Avis de resolucions), una moció incloent una modificació i que aquesta alteració o una altra que tingui el mateix efecte, sigui aprovada per una majoria de dos terços dels vots registrats respecte això.

Qualsevol modificació feta d'aquesta forma entrarà en vigor a partir del primer dia del mes de gener següent, excepte si la junta, per majoria, ho decideixi d'una altra manera.

Tanmateix, el Consell d'administració tindrà el poder necessari per determinar totes les qüestions d'interpretació urgents, subjecte a què es confirmen durant la junta anual general següent.

Aquesta regla no podrà modificar-se en cap moment sense el consentiment unànimе d'una junta general del Consell de la Federació.

APÈNDIX I

LA PILOTA

- a. La pilota ha de tenir una superfície exterior uniforme consistent en una coberta de tela i ha de ser de color blanc o groc. En el cas que tingui juntures, hauran de ser sense costures.
- b. La pilota s'ha d'ajustar a aquests requisits i ha de tenir una massa superior a 56 grams i inferior a 59,4 grams de pes.
- c. Hi ha diversos tipus de pilotes. Cada pilota tindrà un rebot de més de 134,62 cm i menys de 147,32 cm llançada des de 254 cm d'altura sobre una superfície llisa i rígida, per exemple, de ciment. Sotmesa a una càrrega de 8,165 kg de pes, la pilota de tipus 1 (alta velocitat) tindrà una deformació en el moviment cap endavant de més de 0,495 cm i menys de 0,597 cm, i una deformació en el moviment de retrocés de més de 0,673 cm i menys de 0,914 cm. Sotmeses a una càrrega de 8,165 kg de pes, les pilotes de tipus 2 (velocitat mitjana) i 3 (velocitat lenta) han de presentar una deformació en el moviment cap endavant de més de 0,559 cm i menys de 0,737 cm, i una deformació en el moviment de retrocés de més de 0,800 cm i menys d'1,080 cm. Les dues xifres de deformació seran les mitjanes de tres lectures individuals efectuades segons els tres eixos de simetria de la pilota i dues lectures individuals que mai poden diferir en més de 0,076 cm en cada cas.
- d. Per a partits a més de 1.219 m d'altitud per damunt del nivell del mar, es poden usar altres dos tipus de pilotes.
 - I El primer tipus és idèntic a la pilota de tipus 2 (velocitat mitjana) com s'ha definit anteriorment excepte que la pilota haurà de tenir un rebot de més de 121,92 cm i de menys de 134,62 cm, i haurà de tenir major pressió interna que externa. Aquest tipus de pilota és conegut comunament com a pilota amb pressió o pilota pressuritzada.
 - II El segon tipus és idèntic a la pilota de tipus 2 (velocitat mitjana) com s'ha definit anteriorment excepte que haurà de tenir una pressió interna aproximadament igual a la pressió externa i haurà d'haver estat aclimatada durant 60 dies o més a l'altitud del torneig específic en què serà usada. Aquest tipus de pilota de tennis és conegut comunament com a pilota sense pressió o pilota no pressuritzada.

El tercer tipus de pilota, que es recomana per jugar en qualsevol tipus de superfície per damunt dels 1.219 m d'altitud, és la pilota de tipus 3 (velocitat lenta), tal com s'ha definit anteriorment.

- e. Totes les proves de rebot, mida i deformació s'efectuaran conforme a la normativa que s'exposa en la pàgina següent.

Cas 1: Quin tipus de pilota s'hauria d'usar en quina superfície?

Decisió: Conforme a les Regles del Tennis hi ha tres tipus de pilotes aprovades per al joc, tanmateix:

- a. *la pilota de tipus 1 (alta velocitat) s'hauria d'utilitzar per jugar en superfícies de velocitat baixa;*
- b. *la pilota de tipus 2 (velocitat mitjana) s'hauria d'utilitzar per jugar en superfícies de velocitat mitjana o de velocitat mitjana a alta;*
- c. *la pilota de tipus 3 (velocitat lenta) s'hauria d'utilitzar per jugar en superfícies de velocitat alta.*

NORMES PER EFECTUAR LES PROVES

- I Llevat que s'indiqui el contrari, totes les proves s'hauran d'efectuar a una temperatura t'aproxima-les-en 20 graus centígrads i a una humitat relativa t'aproxima-les-en 60%. Totes les pilotes hauran de ser tretes del tub i mantingudes a la temperatura i humitat determinades durant 24 hores abans de la prova, i han d'estar a aquesta temperatura i a aquesta humitat quan es comenci la prova.
- II Llevat que s'indiqui el contrari, els paràmetres estipulats són per a proves que es duguin a terme sota una pressió atmosfèrica que resulti en una lectura baromètrica t'aproxima-les-en 76 cm.
- III Poden fixar-se altres paràmetres per a llocs on la temperatura mitjana, la humitat o la pressió atmosfèrica mitjana sota les quals es desenvolupa el joc difereixen substancialment de 20 graus centígrads, 60% i 76 cm respectivament.

Les sol·licituds per a aquests paràmetres diferent la pot efectuar davant la Federació Internacional de Tennis qualsevol associació nacional, i si s'aproven, s'adoptaran per a aquests llocs.

- IV En totes les proves de diàmetre s'haurà d'emprar un calibrador circular que consistirà en una planxa de metall, preferentment no corrosiu, d'un gruix uniforme de 0,318 cm. En el cas de la pilota de tipus 1 (alta velocitat) i la pilota de tipus 2 (velocitat mitjana) hi haurà dos orificis circulars a la planxa de metall que mesuraran 6,541 cm i 6,858 cm de diàmetre respectivament. En el cas de la pilota de tipus 3 (velocitat lenta) hi haurà dos orificis circulars a la planxa que mesuraran 6,985 cm i 7,302 cm de diàmetre respectivament. La superfície interna del calibrador tindrà un perfil convex amb un radi de 0,159 cm. La pilota no passarà a través de l'orifici menor pel seu propi pes, però sí que passarà per l'orifici major pel seu propi pes.
- V En totes les proves de deformació dutes a terme conforme a la regla 3, s'emprarà la màquina dissenyada per Percy Herbert Stevens i patentada a Gran Bretanya sota patent núm. 230250, juntament amb les addicions i millores subsegüents d'aquesta, incloent les modificacions necessàries per a mesurar les deformacions de devolució. Per efectuar proves de deformació de pilotes també es poden utilitzar altres màquines que proporcionen lectures equivalents a les de la màquina d'Stevens, sempre que aquestes màquines hagin estat aprovades per la Federació Internacional de Tennis.

VI El procediment per efectuar les proves és com s'explica a continuació i s'ha d'executar en l'ordre especificat:

- a.** Precompressió - Abans de provar una pilota, ha de ser comprimida invariablement per aproximadament 2,54 cm sobre cada un dels tres diàmetres en angle recte un respecte a l'altre; aquest procediment ha de turca a terme tres vegades (nou compressions en total). Totes les proves han d'acabar en el període de dues hores després la precompressió.
- b.** Prova de massa (tal com s'indica anteriorment).
- c.** Prova de mida (tal com s'indica en el paràgraf IV anterior).
- d.** Prova de deformació - Es col·loca la pilota en posició sobre la màquina modificada d'Stevens de tal manera que cap part del revestiment de la màquina estigui en contacte amb la sutura exterior. S'aplica el pes de contacte, s'anivellen d'indicador i la marca i es posen els dials a zero. Es col·loca el pes de prova sobre la palanca en una posició equivalent a una càrrega de 8,165 kg sobre la pilota i s'aplica la pressió fent girar la roda a una velocitat uniforme de manera que transcorrin cinc segons des de l'instant en què la palanca abandona el seu lloc fins que d'indicador estigui anivellat amb la marca. Quan cessa la rotació, es registra la lectura (deformació en el moviment cap endavant). Es gira la roda novament fins que arribi al número 10 en l'escala de la roda (deformació de 2,54 cm). Aleshores es gira la roda en direcció oposada a una velocitat uniforme (descarregant d'aquesta manera pressió) fins que d'indicador de la palanca coincideixi novament amb la marca. Després d'esperar deu segons s'ajusta d'indicador amb la marca, si és necessari i es registra la lectura (deformació en el moviment de retrocés). Es repeteix aquest procediment sobre cada pilota a través dels dos diàmetres en angle recte a la posició inicial i entre si
- e.** La lectura en una prova de rebot (tal com s'indica anteriorment) – es pren des de la base de ciment fins a la part inferior de la pilota.

CLASSIFICACIÓ DE LA SUPERFÍCIE DE LA PISTA SEGONS LA VELOCITAT

El mètode de prova que cal utilitzar per determinar la velocitat de la superfície de la pista és el mètode ITF CS 01/01 (segons la classificació de velocitat de la pista de la ITF) com es descriu en la publicació de la ITF titulada “*An initial ITF study on performance standards for tennis courts surfaces*” (Un estudi inicial de la ITF sobre els nivells de rendiment de les superfícies de la pista de tennis).

Les superfícies de la pista que tenen una classificació de la ITF d'entre 0 i 35 es col·locaran en la categoria 1 (velocitat baixa). Exemples de tipus de superfícies que s'ajusten a aquesta classificació inclouran la majoria de les pistes de terra batuda i altres tipus de superfícies amb minerals solts.

Les superfícies que tenen una classificació de la ITF d'entre 30 i 45 es col·locaran en la categoria 2 (velocitat mitjana / mitjana a alta). Exemples de tipus de superfícies que s'ajusten a aquesta classificació inclouran la majoria de les pistes dures amb diversos tipus de cobertes acríliques i algunes superfícies tèxtils.

Les superfícies que tenen una classificació de la ITF de més de 40 es col·locaran en la categoria 3 (velocitat alta). Exemples de tipus de superfícies que s'ajusten a aquesta classificació inclouran la majoria de les pistes d'herba natural, herba artificial i algunes superfícies tèxtils.

Nota: *Les coincidències proposades en la classificació de la ITF per a la velocitat de les superfícies en les categories anteriors, són per permetre una certa flexibilitat en la selecció de pilotes.*

APÈNDIX II

LA RAQUETA

- a. La superfície de cop de la raqueta ha de ser plana i consisteix en un entramat de cordes encreuades connectades a un marc i entrellaçades o adherides alternativament on s'encreuen. El cordatge serà generalment uniforme i en particular, ha de tenir la mateixa densitat al centre que en qualsevol altra àrea. La raqueta ha de ser dissenyada i encordada de tal forma que les característiques de joc siguin idèntiques en ambdues cares.

Les cordes no han de tenir cap objecte adherit ni protuberàncies llevat dels utilitzats únicament i específicament per limitar o prevenir deterioraments i esquinços o vibració. Aquests objectes o protuberàncies per a tals propòsits han de ser raonables en grandària i ubicació.

- b. El marc de la raqueta no ha d'excedir els 73,66 cm de longitud total, incloent el mànec. El marc de la raqueta no ha d'excedir el 31,75 cm d'amplària total. La superfície de cop no ha d'excedir els 39,37 cm de longitud total, i de 29,21 cm d'ample total.
- c. El marc, inclòs el mànec, no ha de tenir cap objecte adherit ni protuberàncies llevat dels utilitzats únicament i específicament per limitar o prevenir deterioraments i esquinços o vibració, o per a distribuir el pes. Qualsevol objecte o dispositiu que s'adhereixi a la raqueta per a tals propòsits ha de ser raonable en grandària i ubicació.
- d. El marc, incloent el mànec i les cordes, no ha de tenir cap dispositiu que faci possible canviar materialment la forma de la raqueta, o canviar la distribució del pes en la direcció de l'eix longitudinal de la raqueta, que pugui alterar el moment de balanceig d'inèrcia o canviar deliberadament qualsevol propietat física que pugui afectar el funcionament de la raqueta durant el joc d'un punt. No es pot construir o enganxat a la raqueta, cap font d'energia que pugui canviar o afectar les seves característiques de joc.

APÈNDIX III

PUBLICITAT

- a. Es permet publicitat a la xarxa sempre que es col·loqui en la part de la xarxa que està a 0,914 m del centre dels pals i es posi de tal manera que no interfereixi amb la visió dels jugadors o les condicions de joc.
- b. Es permet publicitat i altres marques o materials al fons i en els laterals de la pista sempre que no interfereixin amb la visió dels jugadors o les condicions de joc.
- c. Es permet publicitat i altres marques o materials sobre la superfície de la pista fora de les línies que la defineixen sempre que no interfereixin amb la visió dels jugadors o les condicions de joc.
- d. Malgrat els paràgrafs 1, 2 i 3 anteriors, tot anunci publicitari, marca o material que es col·loqui sobre la xarxa, o al fons o als laterals de la pista, o sobre la superfície de la pista fora de les línies que la defineixen, no podrà ser de color blanc, groc o d'altres colors clars que interfereixin amb la visió dels jugadors o les condicions de joc.
- e. No es permet publicitat i altres marques o materials sobre la superfície de la pista dins de les línies que la defineixen.

APÈNDIX IV

MÈTODES DE PUNTUACIÓ ALTERNATIUS

TEMPTEIG EN UN JOC:

Mètode de tempteig “sense avantatge”

Es pot utilitzar aquest mètode de puntuació alternatiu.

Un joc normal es puntua de la següent manera i la puntuació del servidor es canta en primer lloc:

cap punt	-	“zero”
primer punt	-	“15”
segon punt	-	“30”
tercer punt	-	“40”
quart punt	-	“joc”

Si ambdós jugadors o parelles han guanyat tres punts cada un, es cantarà la puntuació d’“iguals” i caldrà jugar un punt decisiu. El restador haurà d’eleger si vol rebre el servei del costat dret o del costat esquerre de la pista. En dobles, els jugadors de la parella prestadora no poden canviar de posició per rebre aquest punt decisiu. El jugador o parella que guanyi el punt decisiu guanyarà el joc.

En dobles mixtes, el jugador que sigui del mateix sexe que el servidor rebrà el punt decisiu. Els jugadors de la parella prestadora no poden canviar de posicions per rebre el punt decisiu.

PUNTUACIÓ EN UN SET:

1. SETS “CURTS”

El primer jugador o parella que guanyi quatre jocs guanyarà aquest set, amb la condició que li porti dos jocs d’avantatge a l’oponent. Si ambdues parts aconseguixen una puntuació de quatre jocs iguals, es jugarà un *joc decisiu* de desempat.

2. JOC DECISIU DEL PARTIT (7 PUNTS)

Quan la puntuació d’un partit és d’un set per a ambdues parts, o de dos sets en partits al millor de cinc sets, hi haurà un joc decisiu per a decidir el partit.

Aquest joc decisiu substitueix al set final decisiu.

El primer jugador o parella que obtingui set punts guanyarà aquest *joc decisiu* del partit i el partit, amb la condició que li porti dos punts d’avantatge al contrari.

3. JOC DECISIU DEL PARTIT (10 PUNTS)

Quan la puntuació d'un partit és d'un set per a ambdues parts, o de dos sets en partits al millor de cinc sets, hi haurà un joc decisiu per decidir el partit. Aquest joc decisiu reemplaça al set final decisiu.

El primer jugador o parella que s'anoti deu punts guanyarà aquest *joc decisiu* del partit i el partit, sempre que porti un avantatge de dos punts al contrari.

Nota: *Quan s'utilitzi el 'joc decisiu' decisiu per substituir el set final:*

- *haurà de continuar l'ordre de servei original (regles 5 i 14);*
- *en dobles, es podrà canviar l'ordre del servidor i del restador dins d'una parella, com succeeix al principi de cada set (regles 14 i 15);*
- *abans del començament d'un 'joc decisiu' decisiu del partit hi haurà un descans de 120 segons;*
- *no es poden canviar les pilotes abans del començament del 'joc decisiu' decisiu del partit encara que correspongués fer-ho.*

APÈNDIX V

FUNCIONS DELS JUTGES A LA PISTA

El jutge àrbitre és l'autoritat final en totes les qüestions de llei de tennis i la seva decisió és definitiva.

En els partits en els quals es designi un jutge de cadira, aquest té l'autoritat definitiva sobre totes les qüestions de fet durant un partit.

Els jugadors tenen dret a demanar la presència del jutge àrbitre a la pista si ells no estan d'acord amb la interpretació d'una qüestió de llei de tennis del jutge de cadira. En els partits en què es designin jutges de línia i jutges de xarxa, aquests hauran de cantar totes les faltes (fins i tot les faltes de peu) pel que fa a aquesta línia o a la xarxa. El jutge de cadira té dret a corregir la decisió d'un jutge de línia o jutge de xarxa si està segur que s'ha comès un clar error. El jutge de cadira és responsable de cantar qualsevol falta de línia (fins i tot les de peu) o de xarxa quan no s'hagin designat jutges de línia o de xarxa.

Un jutge de línia que no pugui prendre una decisió haurà de fer un senyal immediatament al jutge de cadira per tal que sigui ell que ho faci. Si el jutge de línia no pot prendre una decisió, o si no hi ha un jutge de línia, i el jutge de cadira no pot prendre una decisió sobre una qüestió de fet, caldrà repetir el punt.

En les competicions per equips on el jutge àrbitre estigui assegut a la pista, ell també serà l'autoritat final en qüestions de fet.

El jutge de cadira pot aturar o posposar el joc en qualsevol moment si ho considera necessari o apropiat. El jutge àrbitre també pot aturar o posposar el joc a causa de la foscor, les condicions climatològiques o les condicions adverses de la pista. Quan se suspengui el joc per causa de la foscor ha de fer-se al final d'un set o després d'un nombre parell de jocs si ja s'ha començat el set. En qualsevol cas de suspensió del joc es mantindran invariables la puntuació i la col·locació dels jugadors a la pista quan es reprengui el joc.

El jutge de cadira o el jutge àrbitre prendrà qualsevol decisió relacionada amb les regles de joc continu i instruccions dels entrenadores als jugadors, conforme al codi de conducta que hagi aprovat i estigui aplicant.

Cas 1: El jutge de cadira li concedeix el primer servei al servidor després d'una correcció però el restador argumenta que hauria de ser un segon servei, ja que el servidor ja havia servit la falta. Es podria demanar la presència el jutge àrbitre a la pista perquè decideixi?

Decisió: Sí. El jutge de cadira prendrà la primera decisió sobre qüestions de reglament de tennis (qüestions relacionades amb l'aplicació de fets específics). No obstant, si un jugador apel·la la decisió del jutge de cadira, llavors es demanarà al jutge àrbitre perquè prengui la decisió final.

Cas 2: Es canta fora una pilota, però un jugador al·lega que la pilota era bona. Es reclama el jutge àrbitre a la pista perquè prengui una decisió?

Decisió: No. El jutge de cadira pren la decisió final sobre qüestions de fet (qüestions relacionades amb el que ha ocorregut durant un incident en particular).

Cas 3: Pot un jutge de cadira corregir un jutge de línia al final d'un punt, si en la seva opinió s'ha comès un error en el decurs d'aquest?

Decisió: No. Un jutge de cadira només pot corregir la decisió d'un jutge de línia si ho fa immediatament després que hagi comès un clar error.

Cas 4: Un jutge de línia canta una pilota fora o dolenta i el jugador al·lega que era bona. Pot el jutge de cadira corregir el jutge de línia?

Decisió: No. Un jutge de cadira mai ha de corregir una decisió per les protestes o al·legacions d'un jugador.

Cas 5: Un jutge de línia canta una pilota fora o dolenta, i al jutge de cadira li ha estat impossible veure clarament, encara que creu que la pilota ha estat bona. Pot el jutge de cadira corregir el jutge de línia?

Decisió: No. Un jutge de cadira només pot corregir el jutge de línia quan ell estigui completament segur que la decisió d'aquest ha estat un clar error.

Cas 6: Pot un jutge de línia canviar la seva decisió després que el jutge de cadira hagi cantat la nova puntuació?

Decisió: Sí. Si un jutge de línia es dona compte que ha comès un error, pot fer una correcció sempre que sigui immediatament i que no la faci per les protestes o al·legacions d'un jugador.

Cas 7: Si un jutge de cadira o jutge de línia canta una pilota fora o dolenta i després es corregeix i la canta com bona, quina és la decisió correcta?

Decisió: El jutge de cadira ha de decidir si la decisió original ha estat una molèstia per a qualsevol dels jugadors. Si ho ha estat, caldrà repetir el punt. Si no, el jugador que ha colpejat la pilota guanya el punt.

Cas 8: Una pilota després de botar correctament retrocedeix i passa per damunt de la xarxa. El jugador passant la seva raqueta per damunt de la xarxa intenta colpejar-la. El contrari molesta el jugador perquè no ho aconsegueixi. Quina és la decisió correcta?

Decisió: El jutge de cadira ha de decidir si la molèstia ha estat deliberada o involuntària, i pot concedir el punt al jugador que ha intentat colpejar la pilota o ordenar que es repeteixi el punt.

PROCEDIMENTS DE REVISIÓ I VISTES SOBRE LES REGLES DEL TENNIS

1. INTRODUCCIÓ

- 1.1 Aquests procediments han estat aprovats pel Consell d'administració de la Federació Internacional de Tennis ("Consell d'administració") el 17 de maig de 1998.
- 1.2 El Consell d'administració pot de tant en tant, ampliar, esmenar o variar aquests procediments.

2. OBJECTIUS

- 2.1 La Federació Internacional de Tennis és qui vetlla per les Regles del Tennis i es compromet a:
 - a. preservar el caràcter tradicional i la integritat del joc del tennis;
 - b. preservar activament la destresa tradicionalment requerida per jugar al tennis;
 - c. promoure tota millora que mantingui el desafiament del joc; i
 - d. assegurar una competició justa.
- 2.2 Per assegurar revisions i vistes justes, consistents i promptes en relació amb les Regles del Tennis, s'hauran d'aplicar els procediments establerts a continuació.

3. ÀMBIT

- 3.1 Aquests procediments s'hauran d'aplicar a totes les decisions sobre:
 - a. Regla 1 – La pista
 - b. Regla 3 – La pilota
 - c. Regla 4 – La raqueta
 - d. Els apèndixs 1 i 2 de les Regles del Tennis.
 - e. Qualsevol altra regla de tennis que la Federació Internacional de Tennis decideixi.

4. ESTRUCTURA

- 4.1 Seguint aquests procediments, les decisions hauran de ser preses per un Consell de Resolucions.
- 4.2 Aquestes resolucions seran finals, amb dret a apel·lació davant un Tribunal d'Apel·lacions de conformitat amb aquests procediments.

5. SOL-LICITUDS

5.1 S'hauran de prendre resolucions:

- a. després d'una moció del Consell d'administració; o
- b. després de rebre una sol·licitud conforme als procediments establerts a continuació

6. NOMINACIÓ I COMPOSICIÓ DELS CONSELLS DE RESOLUCIONS

6.1 Els Consells de Resolucions hauran de ser nomenats pel president de la Federació Internacional de Tennis ("president") o la persona nomenada al seu lloc i haurà d'estar compost pel nombre de persones que el president o el seu substitut determinin.

6.2 Si s'anomena a més d'una persona, el Consell de Resolucions haurà de designar una persona d'entre els seus membres per a fer-se càrrec de la presidència d'aquest consell.

6.3 La persona a càrrec de la presidència tindrà dret a regular els procediments abans i durant qualsevol revisió i (o) vista d'un Consell de Resolucions.

7. DECISIONS PROPOSADES PEL CONSELL DE RESOLUCIONS

7.1 Els detalls de qualsevol resolució proposada com a conseqüència d'una moció del Consell d'administració poden proporcionar-me a qualsevol persona de bona fe, o jugador, fabricant d'equipament, associació nacional o soci que tingui interès en aquesta resolució.

7.2 Qualsevol persona que hagi estat notificada, té un període raonable durant el qual podrà presentar comentaris, objeccions o peticions d'informació al president o al seu substitut, en relació amb la resolució proposada.

8. SOL-LICITUD PER A RESOLUCIONS

8.1 Qualsevol part amb un interès de bona fe en la resolució, incloent-hi jugador, fabricant d'equipament, associació nacional o soci pot fer una sol·licitud per a una resolució.

8.2 Qualsevol sol·licitud per a una resolució ha de ser presentada per escrit al president.

- 8.3** Perquè una sol·licitud per a una resolució sigui vàlida ha d'incloure, com a mínim, la informació següent:
- a. El nom i l'adreça completa del sol·licitant.
 - b. La data de la sol·licitud.
 - c. Una declaració identificant clarament l'integrés del sol·licitant en la qüestió que se sol·licita en la resolució.
 - d. Totes les proves i documentació pertinents en què el sol·licitant s'ha basat durant una vista.
 - e. Si, en l'opinió del sol·licitant, es necessita evidència experta, haurà d'incloure una petició perquè s'escolti el testimoni expert. Aquesta petició ha d'identificar el nom de la persona experta proposada i la seva competència en l'àmbit.
 - f. Quan es faci una sol·licitud per a una resolució sobre una raqueta o una altra peça d'equipament, un prototip o còpia idèntica de l'equipament en qüestió ha de ser presentat amb la sol·licitud.
 - g. Si en l'opinió del sol·licitant, hi ha circumstàncies extraordinàries o poc comunes, que requereixen que es prengui una decisió dins d'un període específic o abans d'una data en particular, s'haurà d'incloure una declaració descrivint aquestes circumstàncies extraordinàries o excepcionals.
- 8.4** Si una sol·licitud per a una resolució no conté la informació i (o) equipament esmentat en les clàusules 8.3 (a)-(g) anteriors, el president o el seu substitut haurà de notificar-ho al sol·licitant i li atorgarà un període raonable per corregir el defecte. Si el sol·licitant no corregeix el defecte durant el temps especificat, la sol·licitud serà rebutjada.

9. CONVOCATÒRIA DEL CONSELL DE RESOLUCIONS

- 9.1** En rebre una sol·licitud vàlida o com a conseqüència d'una moció del Consell d'administració, el president o el seu substitut pot convocar un Consell de Resolucions perquè consideri la sol·licitud o moció.
- 9.2** El Consell de Resolucions no necessita celebrar una vista per considerar la sol·licitud o moció quan en l'opinió de la persona a càrrec de la presidència aquesta sol·licitud o moció, pot resoldre's de manera satisfactòria sense una vista.

10. PROCEDIMENT DEL CONSELL DE RESOLUCIONS

- 10.1** La persona a càrrec de la presidència del Consell de Resolucions haurà de determinar la forma, procediment i data convenients per a una revisió i (o) vista.
- 10.2** La persona a càrrec de la presidència haurà de proporcionar les notificacions per escrit d'aquells assumptes estipulats en la clàusula 10.1 anterior, al sol·licitant, o a qualsevol persona o associació que hagi expressat interès en la resolució proposada.
- 10.3** La persona a càrrec de la presidència haurà de determinar tots els assumptes relacionats amb les proves i no està obligada per regles judicials que governen el procediment i admissió de proves, sempre que la revisió i (o) vista sigui feta d'una forma satisfactòria amb oportunitats raonables per a totes les parts implicades en la presentació del cas.
- 10.4** Seguint aquests procediments, qualsevol revisió i (o) vista:
- a. se celebrarà a porta tancada;
 - b. pot ser suspesa i (o) posposada pel Consell de Resolucions.
- 10.5** La persona a càrrec de la presidència pot segons la seva discreció, invitar de tant en tant a algú amb una aptitud o experiència especial a formar part del Consell de Resolucions per tal que s'encarregui d'assumptes específics que requereixin l'esmentada experiència o aptitud especial.
- 10.6** El Consell de Resolucions haurà de prendre les seves decisions per una majoria simple. Cap membre del Consell es pot abstenir.
- 10.7** La persona a càrrec de la presidència ha de tenir total discreció per fer aquesta petició contra el sol·licitant [i (o) altres individus o organitzacions que facin comentaris, posin objeccions o demanin informació durant una revisió o vista] en relació amb el cost de la sol·licitud i (o) les despeses raonables ocasionades pel Consell de Resolucions per efectuar proves, obtenir informes relacionats amb l'equipament, subjecte a què es prengui la decisió com es consideri apropiat.

11. NOTIFICACIÓ

- 11.1** Una vegada el Consell de Resolucions ha aconseguit una decisió, la haurà de notificar per escrit al sol·licitant, o a qualsevol persona o associació que hagi expressat interès en la resolució proposada tan aviat com sigui possible.
- 11.2** Aquesta notificació ha d'incloure un informe amb els raonaments per als quals el Consell ha pres la decisió.
- 11.3** Després que el sol·licitant ha estat notificat o en la data que especifiqui el Consell de Resolucions, la decisió del Consell ha de ser immediatament vinculant conforme a les Regles del Tennis.

12. APLICACIÓ DE LES REGLES DEL TENNIS ACTUALS

- 12.1** Subjecte en poder del Consell de Resolucions per emetre decisions provisionals, les Regles de Tennis actuals continuaran sent vigents fins que una revisió (o vista) del Consell de Resolucions acabi i el Consell prengui una decisió final.
- 12.2** Anteriorment i durant una revisió i (o) vista, el president del Consell de Resolucions pot emetre unes directrius que es consideren raonablement necessàries per a la implementació de les Regles del Tennis i d'aquests procediments, incloent l'emissió de decisions provisionals.
- 12.3** Aquestes decisions provisionals poden incloure ordres judicials sobre la utilització de qualsevol equipament conforme a les Regles de Tennis, subjecte a què el Consell de Resolucions prengui una decisió final sobre si aquest equipament compleix les especificacions estipulades en les Regles del Tennis.

13. NOMENAMENT I COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL D'APEL·LACIONS

- 13.1** Els tribunals d'apel·lacions han de ser anomenats pel president o la persona que el substitueixi, d'entre els membres del Consell d'administració o del Comitè Tècnic.
- 13.2** Cap membre d'un Consell de Resolucions que hagi pres la decisió original pot ser membre del Tribunal d'Apel·lacions.
- 13.3** El Tribunal d'Apel·lacions consta de tants membres com el president o la persona que el substitueixi determini, però no pot ser menys de tres.
- 13.4** El Tribunal d'Apel·lacions haurà de nomenar una persona d'entre ells mateixos per encarregar-se de la presidència.
- 13.5** La persona encarregada de la presidència té dret a regular els procediments abans d'una apel·lació i en qualsevol moment durant aquesta.

14. SOL·LICITUD D'APEL·LACIÓ

- 14.1** Un sol·licitant (o persona o associació que ha expressat interès i ha presentat comentaris, objeccions o peticions a la proposta d'una resolució) pot apel·lar a qualsevol decisió del Consell de Resolucions:
- 14.2** Perquè una sol·licitud d'apel·lació sigui vàlida ha de:
- a. fer-se per escrit a la persona a càrrec de la presidència del Consell de Resolucions que va prendre la decisió, com a màxim 45 dies després de la notificació de la decisió;
 - b. assenyalar els detalls de la decisió contra la qual s'apel·la; i
 - c. ha d'incloure tots els raonaments de l'apel·lació.

14.3 Després d'haver rebut una sol·licitud d'apel·lació vàlida, la persona a càrrec de la presidència del Consell de Resolucions que va prendre la decisió original pot requerir una quota d'apel·lació raonable que haurà de ser pagada per l'apel·lant com a condició de l'apel·lació. Aquesta quota d'apel·lació serà tornada a l'apel·lant si l'apel·lació té èxit.

15. CONVOCATÒRIA DEL TRIBUNAL D'APEL·LACIÓ

15.1 El president o la persona que el substitueixi haurà de convocar un Tribunal d'Apel·lació després que l'apel·lant hagi pagat la quota d'apel·lació.

16. PROCEDIMENTS DEL TRIBUNAL D'APEL·LACIÓ

16.1 El Tribunal d'Apel·lació i el seu president seguiran els procediments i vistes d'acord amb el que estipula les seccions 10, 11 i 12 anteriors.

16.2 Després que s'hagi notificat a l'apel·lant o en la data que especifiqui el Tribunal d'Apel·lació, la resolució del Tribunal d'Apel·lació és immediatament vinculant i definitiva segons les Regles del Tennis.

17. GENERAL

17.1 Si un Consell de Resolucions consisteix en un sol membre, aquest membre és responsable de regular la vista com a president i haurà de determinar els procediments a ser seguits abans de i durant la vista o revisió.

17.2 Totes les revisions i (o) vistes ha de ser fetes en anglès. En qualsevol vista en què el sol·licitant i (o) altres individus o organitzacions que facin comentaris, objeccions o demanin informació, no parlin anglès, s'ha de disposar d'un intèrpret. Sempre que sigui possible la persona que faci d'intèrpret serà independent.

17.3 El Consell de Resolucions o el Tribunal d'Apel·lació pot publicar fragments de les seves pròpies resolucions.

17.4 Totes les notificacions fetes d'acord amb aquests procediments hauran de ser per escrit.

17.5 Qualsevol notificació feta de conformitat amb aquests procediments es considerarà notificada en la data en què va ser comunicada, enviada o transmesa al sol·licitant o a qui fos pertinent.

17.6 Un Consell de Resolucions pot a discreció seva, ignorar una sol·licitud si en la seva raonable opinió, la sol·licitud és considerablement semblant a una sol·licitud o moció que el Consell ja ha decidit i (o) pres una resolució durant els 36 mesos anteriors a la data de sol·licitud

SUGGERIMENTS SOBRE EL MODE DE MARCAR UNA PISTA

El següent procediment és per marcar la pista combinada d'individuals i dobles (vegeu la nota al final d'aquesta secció per a una pista aplicada només a una modalitat).

Primer se selecciona la posició de la xarxa: una línia recta de 12,8 m de llarg. Es marca el centre (X en el diagrama precedent) i mesurant des t'allí en totes les direccions, es continua marcant:

- a 4,11 m els punts a, b, on la xarxa creua les línies laterals interiors;
- a 5,03 m les posicions dels pals (o pals) d'individuals (n, n);
- a 5,48 m els punts A, B, on la xarxa creua les línies laterals exteriors;
- a 6,40 m les posicions dels pals de la xarxa de dobles (N-N), els extrems de la línia original són de 12,8 m.

S'insereixen clavilles en A i B i s'hi lliguen els respectius extrems de dues cintes mètriques. Sobre una, que mesura la diagonal de la meitat de la pista, es prendrà un llarg de 16,18 m i sobre l'altra (per mesurar la línia lateral), un llarg d'11,89 m. Es tira d'ambdues tensant de manera que aquestes distàncies es trobin en un punt C, que és un angle de la pista. S'inverteixen els mesuraments per trobar l'altre angle D. Per comprovar aquesta operació, és aconsellable en aquesta etapa, verificar el llarg de la línia CD que, sent com és la línia de fons, hauria de ser de 10,97 m; i al mateix temps, pot marcar-s'hi el centre J i també, els extrems de les línies laterals interiors (c, d) 1,37 m des de C i D.

La línia central i la línia de servei es marquen ara per mitjà dels punts F, H, G, que es mesuren a 6,40 m des de la xarxa cap a les línies bc, XJ, ad, respectivament.

Si només es marca una pista d'individuals, no es necessita cap línia fora dels punts a, b, c, d, però la pista pot mesurar-se tal com s'indica anteriorment. Alternativament, els angles de la línia de fons (c, d) poden trobar-se si es prefereix, fixant les dues cintes mètriques en a i b en lloc d'A i B i usant després longitudinals de 14,46 m i de 11,89 m. Els pals de la xarxa han d'estar en n, n, i hauria d'emprar-se una xarxa d'individuals de 10 m.

Quan s'usa per a individuals una pista combinada de dobles i individuals amb una xarxa de dobles, la xarxa ha de ser sostinguda en els punts n, n, a una alçada d'1,07 m mitjançant dos pals anomenats "pals d'individuals" que no poden mesurar més de 7,5 cm_ o 7,5 cm de diàmetre. Els centres dels pals d'individuals han d'estar a 0,914 m fora de cada costat de la pista d'individuals.

Per facilitar la col·locació d'aquests pals d'individuals és aconsellable que els punts n, n, siguin assenyalats amb un punt blanc en marcar la pista.

Nota:

A manera de guia per a les competicions internacionals, la distància mínima recomanada entre les línies de fons i els obstacles de fons hauria de ser de 6,40 m, i entre les línies laterals i els obstacles dels costats la distància mínima recomanada hauria de ser de 3,66 m.

A manera de guia per al joc recreatiu i de club, la distància mínima recomanada entre les línies de fons i els obstacles de fons hauria de ser de 5,48 m, i entre les línies laterals i els obstacles dels costats la distància mínima recomanada hauria de ser de 3,05 m.

A manera de guia, l'altura mínima recomanada des del sòl fins al sostre hauria de ser de 9,14 m.